

گاهی چو ذره روی نهم بر زمین خشک
گاهی چو ذره رقص کنم در هوای شاه
سیاره گان ز چرخ برافتند چون شهاب
پای اربرون نهند ز خط وفای شاه
شاهها به کعبه رفتم ، دانی چرا؟ از آنک:
گفتند خانه ایست معظم چو جای شاه
در مروه چون مروت خسرو نیافتم
و ندر صفاندیدم الا صفای شاه
امروز سرکشان همه گردن نهاده اند
تاجان فدا کنند برای بقای شاه
منت خدای را که گرفت همه جهان
باری بپرس کز چی؟ بگویم ثنای شاه

...